

Včely a med

Dva týdny před Štědrým dnem se Ústav zoologie, rybářství, hydrobiologie a včelařství (AF) jako by přenesl za Maruškou do pohádky a u 12 Měsíčků si vyprosil kousek léta. Milí čtenáři, pojďme se podívat, jak to všechno bylo.

Ten den se občané města Brna těšili pohledům jako v zimních obrázcích od pana Lady. Malým dětem tančil na ošlehaných tvářích úsměv, jiným, spěchajícím do školy, práce, nebo třeba na T-exkurzi, dělaly starosti dopravní zácpy a klouzající chodníky.

Na konci strastiplné cesty již vyhlížel všechny zachumlané příchozí příjemně vytopený ústav patřící k Univerzitě Mendelově. V prvním patře, až úplně na konci chodby plné vystavených vycpaných ptáků a savců z českých hvozdů, lákaly k objevování pootevřené dveře učebny. Věšák se brzy zaplnil navlhými kabáty a všechny účastnice obsadily stoly s připravenými mikroskopy a preparačními soupravami.

O topení u okna vedle katedry se opíral statný tmavovlasý muž oděný v bílém plášti, pan docent Přidal. Během dopoledne všem zúčastněným podrobně představil anatomii včely. Odborný výklad odlehčovaly laškovné poznámky, záludné dotazy a prohlížení krásných fotografií zachycujících velmi přiblížené části včelích těl.

Proud informací v učebně byl několikrát rázně utat. To se potom všechna zvědavá děvčata naklonila k připraveným mikroskopům. Jednou zkoumala včelky uhynulé stářím, suché jako troud. Huňaté havěti chyběl k dokonalé kráse jen ten život. Jindy zase slečny mikroskopovaly trávicí soustavu, žlázy v hlavě, košíčky na pyl.

Dlouhovlasý mladík, pravá ruka pana docenta, v okamžení proměnil dívky na Marušky a přenesl se s nimi do včelína, kde propuklo medobraní, typická letní činnost. V prvním patře zahradního domku se skrývala všechna kouzla. Sladké žně mohly začít.

Každý správný včelař s sebou nosí hřebec. Ne snad, že by si narcisticky každou chvíli přečesával kadeře, avšak kovový nástroj s dlouhými špičatými zuby se pod vedením zkušené ruky zakusuje do svrchní vrstvy plástve a odlupuje voňavý vosk. S každým záběrem vyprýští z komůrek kapka medu.

V očištěných plástvích plných sladounké dobroty se potom vzbouzí dětská dušička. V létě se kromě medobraní koná také spousta poutí, kde se ratolesti s oblibou vozí na kolotoči. I plástev si chce nechat zamotat hlavu, a tak neodporuje při vložení do medometu.

Medomet. Tváří se jako ten pouťový kolotoč, ale jedná se o lapku. Za malou službu bláhové plástve obere o veškerou pochutinu. Po stěnách jeho velké tlamy stíká do žlábkovitého břicha, odkud si ji lidé potom stáčí.

Celou pohádkově krásnou akci zakončilo nahlédnutí mezi úly, kde se již děvčata těšila ze zážitků a dárku v podobě čerstvě naplněných skleniček.

Příběh lahodného zlata z mé skleničky pokračoval velmi záhy, kdy vykouznil úsměv řidiči autobusu na krajíci chleba. Sladkou tečkou tak završil směnu plnou sněhové nadílky.